

Lesarabrøv**Onkur viðmerking til ta ótollandi og óskiljandi støðu, ið valdar á Tekniska Skúlanum í Tórshavn í dag**

Framhald

Tá nýggja skúlaárið byrjaði fyrst í august 1992, fóru allir til verka, við tí treysti at byggja víðari uppá tað ið var frammanundan, starvsfólk ið fekk at vita at smátt stóð til við peningi, so roknast skuldi við sparingum av ymsum slagi, tað vóru lærararnir sjálvir klárir yvir, at blussio fór at verða skrúvað niður, eisini grundað á ta minkandi næmingatilgongd, sum var farin at merkjast, eisini fekk at vita frá leiðsluni, at ongin fór at verða sendur á útbúgvingarskeið til dagføring (ájourføring) av teim ymsku fakøkjunum vegna peningatrot, hetta var fyrst so vítt vælskilt av fólkinum har, so at vit kundu siggja tíðina fram til 1993 ella longur.

Men so hendir tað løgna, at skúlin liggur knappliga í stjórnarløysi í eina viku tíðliga um heystið 1992, ongin varamaður var at taka sær av dagligu leiðsluni, sum vituligt er, var hesin trokaður til viks, tá nýggjur stjóri var settur. Tað visti seg nú, at stjórin Svenning Nielsen saman við frú og teimum báðum stýrslimunum, Søren Pram Sørensen

form., og Høgni Højgaard næstform. í stýrinum, báðir við frú, vóru farnir til Danmarkar á tann árliga fundin hjá Teknisk Skole Forening.

Var hetta nú ein provokation ímóti starvsfólkinum á skúlanum ella hvat?, tí at gildið varð gildið yvir figgjarætlan skúlans, sum er játtaður úr landskassanum, sum vituligt var frammanundan, stóð og ridlaði. Hvat nyttu og gagn mundi skúlin fáa burtur úr hesum, »púrt einki« tvørturímóti.

Tað sýrgiliga, ið nú hendi, vóru tað boðini um at okkara væl útbýgda bókasavn var spart burtur, grundað m.a. á at tað var so lítið brúkt av lærarunum, um nøkur kanning hevur verið gjørd av seinast nevnda, veit ongin nakað um. Men vituligt er, at eitt tilfiki virði sum bókasavnið verður nýtt til at leita eftir møguligum upplýsingum, eitt nú til undirvísing, tað er ikki neyðugt at hugsa sær nakað ovurstórt útlán, einast verið eini skuldri av bráðan at heil tíðarrit ella bókur skulu lesast ísenn, tað var henda próvforsla, ið var

borin fram fyrst at niðurleggja bókasavnið, sum var ein týðandi grundarsteinur á skúlanum.

Um miðjan nov. kom so tann fyrsta, løgna og ótespiliga lønaruppsøgnin frá stjóranum til ein av lærarunum, sum var deyðiliga merktur av sjúku síðan juli mánaða og var sostatt sjúkrameldaður, har hann fekk tey boð, at tann seinasta lønin, sum var útgoldin í okt. bleiv hin síðsta, hann kom at fáa frá skúlanum. At hugsa sær, at koma ein hálván mánað aftan á við slíkum boðum til eina familju, ið hevði nokk at siggja til undir slíkari sjúkralagnu, ið rakt hevði frammanundan. Um tvær vikur aftan á hetta andaðist hesin sami lærarin.

Á páskum í 1985 var kantina sett í verk á skúlanum, hetta fyrst at skapa eitt nærri umhvørvi og samskipti í millum næmingar og starvsfólk, og sýnt hetta at eydnast heilt væl eftir teimum umstøðum, ið skúlin hevði í mun til tað, sum hevði verið frammanundan. Men eisini skuldi nú hesin parturin av skúlsamtakinum sparast burtur, og hetta kemur skúlanum ógvuliga durt við.

Tollaksmessudag fingur somuleiðis tveir av skúla-tænarunum uppsøgn til 1. mai 1993, ikki eitt á jólagáva.

Stýri og stjórn saman við einum løgfrøðingi hava trúliga tingið beinleiðis út í Tinganes til landsstýrismannin, ið hevur við skúlamála at gera, hetta kann tykjast heldur lógð, tí at landsstýrið hevur ein stovn undir sær, sum eitur Landsskúla-fyriritingin, ið hevur serkunnleika í skúlamálum og er sostatt ráðgevandi stovnur hjá landsstýrinum, hesir hava so roynt at yvirtalað landsstýrismannin beinleiðis um ymsk ívasom mál á skúlanum, hesin landsstýrismaðurin er sum vituligt, nýggjur í hesum sessi, Marita Petersen, sum sat har frammanundan, áðrenn hon gjørdist lögmaður, var væl kunnað um øll hesi mál tá, tað er bert at vóna, at hon kann gera sítt til at loysa hetta mál á ein sømuligan hátt. Vit skulu minnst til, at hetta eru almennir skattapengar, sum her er talan um, og teir, sum í hesum førum standa á figgjarlógini til Tekniska Skúlan í Tórshavn, eiga at verða brúktir á

ein dyggan og skilagóðan hátt til okkara ungdom, sum ætla at nema sær lærdóm, sum er lættur at bera. Í hesum tíðum, tá arbeiðsloysið er ovurhonds stórt, er skilabest at tryggja unga fólkinum í hesum landi eina góða barlast at brúka, tá tíðirnar fara at broytast til tað betra aftur, vónandi um ikki ov langa tíð, eisini til at brúka úttanlands til arbeiði ella byggja upp á meiri kunnleika og fáa sær hugskot, ið møguliga kunnu nýtast her heima til komandi framburð her á okkara klettum. Vit eiga at hugsa um tey komandi ættarliðini hjá okkum og ikki bara um dagin í dag.

Tað seinasta, vit hoyrdu nú um dagarnar í Útvarpi Føroya, var at Føroya Handverksmeistarafelag vildi áleggja limum sínum at uppsiga allar sáttmálar við teir læringar, sum vóru yngri enn eitt ár, grundað á, at Landsskúla-fyriritingin, ið vilg era nakað nýskapandi við skúlaskapin innan handverk í Føroyum. Hetta hóvar ikki teim einstøku meistaranum, ið eisini sita í stýrinum um fyrst skúlan, at ikki skula sleppa at umsita henda almenna pening og lógarfesting sum landsstýrið arbeiðir við nú um dagarnar.

Tað er og verða næmingarnir (læringarnir), ið eru gíslar í allari hesari orrustuni. Tað er nógv fyrst at so skal vera, her má so broyting koma í. Minnst til at hesir somu meistarnir og stjórin við hava einferð verið handverkslæringar, sum hevur givið teimum barlast fram til dagin í dag.

Tað ið ungur nemur, gamal fremur.

Jan á Argjum
Eiríkur Ó. Simonsen
Bergur Danielsen
Atli Poulsen
Arni Clementsen
Grettir Djurhuus
Tummas Brøðraberg
lærarar á Tekniska Skúla í Havn

Kjartan Nattestad farin**23/2-1918-22/4-1993**

Kjartan er farin.

Vit steðga á – alt steðgar upp.

Hvi tú?

Hvi tú?

Lættur á fótum spákaði tú –
gav tær far um alt tað vakra –
livdi hvønn dag – vart ikki bara til.

Góði vinmaður pápa –
Tit vóru á floti –
vit biðaðu á brúnni –
róptu, tá ið Kjartan'sa bátur sást.
So glaðir tit komu inn – saman.

Mong »verðinsproblem« vórdu loyst –
í hugnaligu smíðjuni,
meðan tú forsollaði skógvar –
sterkur roykur av leðri og limi –
mangan drúgt at biða –
tit høvdu nógv at prátta um – báðir.

Í itrótti royndust tit – saman.

Í útlandum vóru tit – saman.

Tú misti tin góða vin –

men títt vinalag mistu vit ikki.

Tú hevði umsorgan fyrst okkum.

Trúgvur sum trøllið vitjaði tú
í Tróndargøtu.

Eitt hugnaligt prát á bonkinum –
kanska eitt lítið kjak um tað,
ið frammi var just tann dagin.

Saknurin verður stórrur –
men vit fara at minnst teg við takksemi.

Kjartan, skómakarin er farin –
ein byarmynd afturat horvin.

Hvíl í friði, góði Kjartan.

Góða Lena, Tóri, Valborg og Turid –
í dag tykist alt dapurt –
men einaferð fer sólin aftur at skina.
Jesus verið hjá tykkum.

Ella

TIL SÖLU

Nøkur góð (ikkj avheintað) krov biliga til sølu.
Tlf. 22146.

TIL SÖLU

Lítið brúktur froskmannabuni, stødd M.
Tlf. 17489.

YNSKIST

Hava tit ein brúktan centralhitaketil, so ringið
Tlf. 32461.

YNSKIST

Garasjuhúð, 180x200-300 cm. Úthúð, 190x90.
Tlf. 47224.

TIL SÖLU

Kassadiskur við transportbandi til sølu.
Tlf. 16396.

YNSKIST

Stór lego ynskist biliga til keyps.
Tlf. 15953.

HYGGID HER

Drongur, 14-17 ár, ynskist um borð á kappdróttarbatin Tarvur í Nólsoy. Helst úr Havn.
Tlf. 27008.

Er lýsingin umbiðin fleiri ferðir og
Luturin seldur ella tað eftirlýsta fingið
ber til at ringja 11820 og fáa lýsingina tikna úr »Lýsingartorginum« – vilja tit ikki órógvast av fólki, ið ringir til fánytis.

ARBEIÐS SØKIST

17 ára gomul genta søkir arbeiði eftir skúlatíð. Helst í Norðstreymoy. Alt hevur áhuga.
Tlf. 22517

YNSKIST

Tilboð ynskist uppá at mála eitt 10-mannafar. Báturin stendur í Havn.
Tlf. 44939.

BRÚSUKABINA

komplet, ynskist til keyps. Stødd 80x80 cm.
Tlf. 16089.

HYGGID HER

Er tað nakar, ið fer úr Keypmannahavn við bili, sum kann taka nakrar møblar heim til Føroya fyrst rimiligan prís?
Tlf. 17353.